

יום ב', י' בשבט תשס"ג (13 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לקראת ט"ו בשבט (בשבט קודש הקרובה):

במציאות ההיסטורית, חרג ט"ו בשבט מן המסגרת הבלעדית של מצוות התלויות בארץ, והפך להיות חגה של ארץ-ישראל ויום ההזדהות עם הטבע. ניתן לומר, שכשם שתשעה באב חדר למסגרת היהודית כיום ההתייחדות עם חורבן ארץ-ישראל, כך מציין ט"ו בשבט – במרחק חצי שנה מט' באב – את ההיפך הגמור: פריחת הארץ, בניינה, יישובה, יפעת הטבע וטיב הפירות שאדמתה מניבה. בימי קדם עשו אבותינו בערים ובעיירות השונות מאמצים גדולים על-מנת לזכות לברך ב-ט"ו בשבט על פרי מפירות ארץ-ישראל. מנהג זה אומץ גם בימינו, ובחוף-לארץ הפך להיות אקט של הזדהות עם הארץ. מרומז בפסוק: **"...כי האדם עץ השדה"** [דברים כ' 19] כי כל פרי שבא מארץ-ישראל מהווה אות מבשר חיים יהודיים בה.

האר"י ומרכז המקובלים בצפת, שהוא עמד בראשו, תיקנו את ט"ו בשבט כ"יום לאכילת פירות", סמל להשתתפות האדם בשמחת האילנות. לימים, קיבל תיקון זה אופי של "סדר", ודפוסיו כונסו בספר "חמדת ימים"; מאוחר יותר – בספר "פרי עץ הדר", וזה הפך להיות ה"הגדה" של ט"ו בשבט.

[יהדות – הלכה למעשה]

~~~

בשבט האחרונה, קראנו בתורה את פרשת **"בא"**. לקראת יציאת בני ישראל ממצרים, שעל אודותיה למדים אנו בפרשה זו, משה ואהרן נצטווים להורות לעם ישראל לקחת **"...להם איש שה לבית-אבות, שה לבית"**. [שמות י"ב ג'], כדי להקריבו כקרבת הפסח ולאוכלו בשעה שמלאך-המוות מביא את המכה האחרונה על המצרים – מכת הבכורות. סביב עניין קרבן זה, מציינת התורה מספר רב של מצוות, כולל: **"...ועצם לא תשברו בו"**. [שם שם 46]

לשאלת בנו, "למה יצווה אותנו השם יתברך לעשות כל [המצוות] האלה לזכרון אותו הנס [של יציאת מצרים], והלא בזכרון אחד יעלה הדבר במחשבתנו, ולא יישכח מפי זרענו?" כותב מחבר **"ספר החינוך"**, המפרט את ענייני תרי"ג (=613) מצוות התורה: =דע, כי לא מחכמה תתפשני על זה, ומחשבת הנוער ישיאך לדבר כן. ועתה בני, ... אלמדך להועיל בתורה ומצוות. דע, כי **האדם נפעל כפי פעולותיו**, ולבו וכל מחשבותיו תמיד אחר מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם רע. ואפילו רשע גמור בלבבו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום, אם ייערה רוחו וישים השתדלותו ועיסקו בהתמדה בתורה ובמצוות, ואפילו שלא לשם שמיים, מיד יינטה אל הטוב, ומתוך שלא לשמה, בא לשמה. **ובכח מעשיו ימית היצר הרע**, כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות. ואפילו אם יהיה אדם צדיק גמור ולבבו ישר ותמים, חפץ בתורה ובמצוות, אם אולי יעסוק תמיד בדברים של דופי, כאילו תאמר דרך משל שהחריכו המלך ומינהו באומנות רעה, באמת אם כל עיסקו תמיד כל היום באותה אומנות, ישוב לזמן מן הזמנים מצידקת לבו להיות רשע גמור, כי ידוע הדבר ואמת שכל האדם נפעל כפי פעולותיו... על כן אמרו חכמינו ז"ל: רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, כדי להתפיס בהן כל

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', י' בשבט תשס"ג (13 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מחשבותינו ולהיות בהן כל עסקינו להיטיב לנו באחריתנו, כי מתוך הפעולות הטובות,
אנחנו נפעלים להיות טובים וזוכים לחיי עד.

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל